

Skapelseberetning

Kapitel 1

En dag, det var 01.01.2000, så våknet Bertrand med en kraftig fyllesyke, og oppdaget at han skapt et helt univers.

Hen kunne ikke huske eller forklare hvordan eller hvorfor dette hadde skjedd, men i egenskap av allvitende så visste Bertrand at det faktisk var skjedd sånn.

Hen drakk en kopp med Te, og begynte siden å utforske sitt nye univers. Mye av det hen så, gav hen ubeskrivelig glede. Kjærlighet, enighet, og gode gjerninger. Spesielt var Gud særlig glad over FNs menneskerettigheter, som hen skjønnte var et godt rettesnor for en universell etikk.

Mye av det Gud så fylte hen med sorg. Ondskap, smerte, vold og trusler. Det var ting som eksisterte i det universet Gud hadde skapt, men hvorfor hen hadde skapt det sånn var vanskelig å skjønne. Men Bertrand skjønnte det uansett, allvitende som hen er.

Og mye av det hen så fylte hen med forvirring. Forsåvidt var universet skapt av en feil, og i bakrus, men det var merkelig. Til tross at det var skapt i år 2000 så var det en komplett historie av fossil, ruiner, spor og bevis for at universet var skapt i en Big Bang for 13.7 milliarder år tilbake. Sporene var så komplette at de ikke kunne motbevises, og det var merkelig for Bertrand selv at hen ville skape sånn forvirring for de intelligente skapninger han hadde inkludert i universet.

Hen drakk mer te, av himmelsk kvalitet, og satte seg ned for å filosofere.

Kapitel 2

Og hen så at filosofi var godt. At reflektere over sin tilværelse og universet var godt, og skulle belønnes.

Og hen så at FNs menneskerettigheter var godt, og måtte respekteres. Det var Guds ord, og så må det skje.

I refleksjonen over universet husket hen mange historier. Gud husket hvordan hen hadde nærmet seg Jorden og gitt kunnskap om seg selv til de høye profetene. De hadde møtt hen på et fjell, og sett at hen var guddommelig og fortalte den ytterste sannheten, til tross for at den ytterste sannheten var vanskelig å forstå og å tolke. Grunnet den merkelige skapelsen av universet så hadde universet mange paradokser.

Men etter å ha hørt på hen så gikk de høye profetene ned fra fjellet for å starte kirker og forkynne budskapet fra Gud. På veien ned fra fjellet så de mange mirakler. Når natten kom så de busker som spontant tok fyr og viste veien. Fugler sang om natten for å gi de glede og støtte. Og steinene på veien flyttet seg for å lage trapp for å gjøre veien enkel. Da trappen ble en sti og Skogen ble full av Mat, nærmet de seg et herberge. De høye profetene var trøtte, men

herberget som Gud hadde forberedt hadde varme senger, kalde puter, og Te av himmelsk kvalitet.

Og sånn var det når profetene kom ned fra fjellet for å spre Guds lære.

Kapitel 3

Bertrand så at det var mye krig i verden, og mye lidende. Mennesker på flukt var en ondskap, og hen ønsket at hen hadde skapt verden sånn at alle mennesker kunne leve i lykke der de var. Men sånn var nå ikke verden skapt.

Hen kallet profetene og sa at de må åpne alle dører og dekke alle bord, sånn at ingen mennesker skulle gå sulten eller kalle. Og profetene lyttet til Gud. De åpnet dørene til nasjoner, de åpnet dørene til byer, og de åpnet dørene til hjem. De som kom over havet og de som kom gjennom ørkenen fikk alle tilstand å bli, og alle fikk gi beskjed til familier.

Og Gud så at det var godt, og sånn skulle det bli.

Kapitel 4

Bertrand satte seg ned og brukte eoner av tid for å lese alle bøker og alle skrifter som hen hadde skapt i sitt nye univers. Og hen så at det var mye som var bra, og mye som var feil. Hen leste at det var mulig å lage vin ut av vann, og at profeter hadde gjort det. Men vinet var ikke den himmelske drykken, og vin på profeter kan skape nye univers. Så Bertrand forkynnet at det går å lage Te ut av vann, og at det er riktig.

Profetene hørte Guds ord, og spredte læren at Te var den himmelske drykken. Og de forklarte til menneskene at Te aller helst skulle drikkes hver dag, og at tiden for Te skulle være en stille tid. Eller til livlig diskusjon. Eller til rolig refleksjon. Eller sånn som mennesket ønsket å bruke tiden for Te. Men uansett skulle tiden for Te være en god tid, som ga mennesket energi og lykke. For å hjelpe mennesket i sin søken for energi og lykke så ga Gud instruksjoner for hvordan mennesket skulle drikke Te. Og profetene hørte, og spredte ordet.

Det var Guds ord, og så må det skje.

Kapitel 5

Bertrand så at mye ondskap eksisterte, men hen så også at ondskap føder ondskap. Hen så brødre drepe brødre, og søstre drepe søstre, og tok eksempel fra Aasmund og Kaalbjørn. Aasmund var en sanker, som søkte etter mat i det fri. Kaalbjørn var bonde, og brukte jorden for å dyrke frem mat. Men der Aasmund var bevisst på tingene kring seg, var Kaalbjørn opptatt av det som hadde vært og det som skulle bli, og av sjalusi så drap tok Kaalbjørn Aasmund ut på feltet og drap han.

Bertrand hadde sett dette, og så dette, og kom til å se dette, og visste at det kom til å bli verre. Ondskap føder ondskap, og hevn føder hevn. Så Gud gjenopprettet Aasmund til de levende, og sa til Kaalbjørn: vi må snakke om dette. Og brødrene tilga hverandre, og snakket om alt. Og Aasmund lærte Kaalbjørn om alt som var her og nå. Og Kaalbjørn lærte Aasmund om alt som ikke var, og hvor viktig det kunne være.

Og etter det så drap ikke brødrene hverandre mer, og Gud så at verden kunne bli bedre. Hen jobbet hver dag for å hjelpe brødre elske brødre, og hjelpe søstre elske søstre, og hjelpe profeter å spre dette.

Det var Guds ord, og så må det skje.

Kapitel 6

Bertrand filosoferte, og husket, og så en god hjelper fra Samnanger. Ved denne tiden, som Gud husket, så var det fiendskap mellom folk. Mellom Samninger og striler, og mellom Skandinaver og Skandinaver. Men Gud sa til sitt folk "det er blitt sagt at du skal elske dine venner og hate dine fiender", men nå forteller jeg at du skal elske din fiende og be for den som gjør deg ille. Og for at profetene skulle skjønne hen så fortalte hen om en mann som hadde blitt ranet og slått og låg for døden på en vei. Mange mennesker gikk forbi, og ingen hjalp han, til tross for at han helt tydelig trengte hjelp.

Helt til en Samning kom, som hadde reist hele veien fra Tysse, og som var en fiende til mannen som lå for døden. Men Samningen hadde empati med mannen og hjalp han, og reddet hans liv. Og Gud så at det var godt, for sånn skal alle gjøre. Uansett hvem det er som trenger hjelp, sier Gud at hen skal få hjelp. Og profetene sa "vi skjønner det, og vi skal si det".

Kapitel 7

Bertrand filosoferte, og husket, og så en historie om tårnet i Balestrand. Gud så at mennesker hadde vandret dit, og at de hadde sagt "her skal vi lage murstein. Vi skal brenne den sterk, og bygge en by. Og etter at vi bygget byen stor, skal vi bygge tårn. Og det skal vi bygge så høyt at det går opp i himmelen."

Og Gud så dette og så at det var godt. Hen likte ambisjonen til menneskene og sa "det er godt, jeg liker at dere bygger en vei opp til himmelen, for hit vil jeg at dere skal komme, for her er jeg."

Og for å belønne menneskene skapte hen mange språk, sånn at de kunne uttrykke sine meninger på veldig mange måter, og få nyanser de ikke kunne få frem fra før. Fordi før de bygget tårnet snakket alle mennesker samme språk, og lingvistene Gud hadde skapt brukte dagene til å dyrke mat og vaske hus, i stedet for å diskutere språk og akademika.

Men menneskene utviklet språket, og blandet språket, og laget nye språk, og Gud så at også dette var godt. Så lenge alle kunne snakke sammen og bli forstått, så fylte det Gud med glede å høre forskjellige accenter.

Og Bertrand smilte, og jorden ble varmet. For sånn var Guds ønske.

Kapitel 8

Bertrand filosoferte, og husket, og så en gutt som het Morten. Hen så at Morten ble gjemt bak en foss som barn. Dette for å redde hans liv, men gutten ville ikke bli bak fossen og fant et sted der den delte seg. Han søkte seg fram på steiner, og en dag gikk han ut i verden der vannet var delt. Morten vokste opp til å bli en leder. Han ble lokallagsleder, han ble minister, han ble statsråd. Og når Gud til slutt så tiden moden så sa han til Morten "samle ditt folk for å gå til ditt land."

Men Morten svarte Gud "alle mennesker er mitt folk, og alle steder er mitt land", og Gud så at Morten hadde rett.

Morten fikk fortsette sitt arbeid, og når tiden var kommet for hans siste kopp Te så gikk han opp på et fjell. Når han kom til toppen så han på verden og sa "dette er godt, for jeg har gjort en forskjell. Jeg har hjulpet og jeg har arbeidet, og nå er verden litt bedre. Mine 120 år har gjort en forskjell." Så drakk han av sitt Te, og la seg ned. Og Gud hentet han til sin Tekanne der Morten fikk evig liv.

Kapitel 9

Bertrand så rundt seg i sin Tekanne der hen satt, og reflekterte over den. Hen så at det var uendelig mye rom i den, til tross at den var så liten at den ikke kunne observeres. Og hen så at den var fylt av Himmelrike, og at alle som kom til den ble lykkelig.

I midten stod et stort tre, som delte Tekannen i mange forskjellige nivåer. Og hen så at det var fest på noen nivåer, og hardt arbeid på andre nivåer. Ingen som var på fest kom unna med livet i behold, og ingen som bidrog i hardt arbeid kunne leve lenge, men tross det kom alltid alle tilbake, hver kveld.

Rundt Treet var et uendelig hav, som kunne brukes til uendelig Te, og i det havet svømte mange merkelige vesen.

Og rundt veggene i Tekannen var en vev, som hele tiden ble vevet og hele tiden fortalte om hvor verden hadde vært, og hvor verden var, og hvor verden var på vei. Bertrand hadde sett hele vevet, og visste hvor det begynte og hvor det skulle slutte, for tross alt hadde Gud selv skapt vevet sammen med verden. Men tross at Bertrand visste alt om vevet, gav det hen glede å gå rundt det og se på det, og iblant bli overrasket av dets skjønnhet.

Kapitel 10

Og Bertrand visste at Tekannen var det lovede landet, dit alle mennesker til slutt skulle komme.

Og alle skulle komme dit, for alle skulle se sannheten til slutt. Sannheten at alle mennesker er fri, og at alle mennesker er gode. Og at alt er som det er, og at alt blir som det blir.

Og de som på dommens dag ikke har sett dette, skal Gud helt enkelt endre slik at de forstår det. Fordi Hen er allmektig og kan endre alt til sin avbildning og sitt ønske.

Det var Guds ord, og så må det skje.

Liturgier

Te seremoni

Te seremonien er den viktigste av alle liturgier, og bør helst gjennomføres daglig. Derfor er det viktig at alle medlemmer har Te tilgjengelig hver dag.

Seremonien kan også brukes som gudstjeneste i et større sammenheng. Da må en Pastor være til stede, og flere medlemmer. Pastor koker da vann og forbereder te.

Seremonien begynner med at vann kokes, eller i hvert fall varmes til minst 70 grader, og deretter blandes med Te. Dette bør skje i stillhet, og i meditasjon over Tilværelsen.

Stedet skal være stille og rolig, med en utsikt over verden, og naturen tett på. Ideelt sett på beskyttet plass med naturen bak et vindu.

Hvis dette er en felles gudstjeneste kan Pastor her holde en kort tale, og fortelle føringer for te-drikkingen.

I det medlemmet begynner drikkingen av Te så bør en stoppe opp i noen sekunder og tenke gode tanker. Medlemmet skal tenke på noen de er glad i, som de ønsker skal få en kopp Te, og deretter noen som har gjort de urett, men som medlemmet uansett ønsker skal få en kopp Te. Medlemmet kan deretter si "sånn er det" og drikke sin Te.

Ved felles gudstjeneste er det viktig at Pastor vier oppmerksomhet til at det bør sendes gode tanker begge til de som har gjort medlemmet godt likevel som til de som har gjort medlemmet urett.

Seremonien bør strekkes så langt ut i tid at den blir meningsfull og gir et tydelig brytpunkt i dagen, men ikke så langt at den blir en belastning. Den skal alltid være positiv og bidra til livskvalitet.

Etterpå bør tekopp og andre tilbehør vaskes med en gang, i meditasjon over hvor heldig medlemmet er som har fått ennå en dag med en kopp Te.

Ved felles gudstjeneste skal hver enkelt medlem vaske sin egen kopp i stillhet. Unødvendig tale bør unngås i denne fasen.

Dåp

Dåp er en bekreftelse på troen og kan gjøres frivillig av medlemmet. Dette er viktig å si i begynnelsen av seremonien, at det er frivillig og ikke nødvendig.

Medlemmet sier *“Jeg er frivillig her og ønsker å bekrefte min tro på Teguden Bertrand.”*

Pastor sier *“Det er godt. Fortell.”*

Medlemmet sier:

*“Jeg tror på Teguden Bertrand, på min egen måte.
Jeg ønsker at hen skal gjøre godt, og hjelpe alle vesen å bli lykkelig.
Jeg ønsker selv å gjøre godt, og jeg vil hjelpe alle vesen å bli lykkelig.
Jeg skal ikke plage andre, og jeg skal være grei og snill.
Jeg skal ikke diskiminere, og jeg skal følge menneskerettighetene
slik du har skapet de, i navnet til FN.
Jeg skal forsøke å gjøre meg selv lykkelig.”*

Pastor sier *“Det er godt. Du er velkommen som medlem. Vi skal drikke te sammen. Amen.”*

Pastor løfter sin kopp, deretter løfter medlemmet sin kopp, de skåler og drikker.
Alle andre medlemmer som er til stede sier *“Amen”* og drikker selv te.

Pastor kan deretter, hvis ønskelig, holde en kort tale.

Velsignelse av hus og ting

Denne liturgien kan brukes for å velsigne hus, for eksempel ved innflytting, nybygg, eller andre anledninger. Den kan også brukes for andre ting, f.eks. biler, kjøkkenredskap, eller tekanner. Det er en forutsetning at de som bor i huset eller eier tinget må være til stede under seremonien.

Pastor holder først en dialog med eier av hus eller ting, og forhører seg om hva som ønskes av velsignelse og grunnen til dette.

Pastor holder deretter en kort tale.

Pastor tar så opp en tepose. Denne skal være våt (trenger ikke å være varm), som skal svinges frem og tilbake mens pastor går gjennom huset til hvert rom som skal velsignes, alternativt svinges frem og tilbake over tinget.

Trosbekjennelse:

“Bertrand, velsigne dette huset / tinget, og gjør sånn at det hjelper verden. Gjør dess eier lykkelig, og gjør alle dens besøkere lykkelige.

Bertrand, ta imot våre ønsker om lykke, og hør vår bønn.

La oss be.”

Alle til stede kan selv be for det de ønsker. Bønn skal være stille.

Pastor sier *“Dette huset / tinget er velsignet. Ta godt vare på det, og ta godt vare på dere selv.”*

Nattverd

Nattverd skal ikke kunngjøres på forhånd, da dette ikke er et arrangement men skjer etter henvendelse ved annen sosial sammenkomst. Det er viktig at ingen barn eller ungdommer er til stede, og at de som har en uheldig relasjon til alkohol ikke tvinges eller lokkes til å bli med, direkte eller indirekte.

Pastor og andre ansvarlige må aldri drikke store mengder under seremonien.

Pastor holder i en vinflaske høyt og sier:

*“Gode gud, dine veier er uforståelige,
men likt du har skapt Te, din himmelske drykk, vår frelsen,
har du også skapt Vin.
Til din ære skal vi nyte den, og vi skal glede oss,
for i vinet ligger sannheten.”*

Pastor senker flasken, og sier:

*“Men vi skal ikke drikke mer enn 2 enheter,
fordi Bertrand har skapt oss slik
at vettet går ut, når vinen går inn.
Uforståelig er dette, når vinet hen skapt er godt.
Uansett, skal vi drikke med måte.*

*Herregud, ta imot denne gave.
Slik du gav den til oss,
så gir også vi den tilbake til deg,
i vårt blod.*

*Må vinet gi oss ideer
som gir lykke og glede.”*

Pastor fyller opp glass, løfter det, og sier *“Skål og Amen.”*

Alle til stede løfter sine glass og sier *“Skål og Amen.”*